

ประสบการณ์การศึกษาระดับปริญญาตรี

โดย

ลินดา โทบาช

รายวิชาแต่ละวิชาและอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนมีข้อกำหนดแตกต่างกันไป แต่โดยทั่วไปแล้ว ในวิทยาลัยสหรัฐฯ นักศึกษาต้องมีส่วนร่วมในการอภิปรายในห้องเรียนและกิจกรรมต่างๆ และทำงานที่ได้รับมอบหมาย คะแนนปลายภาคเป็นคะแนนรวมของคะแนนสอบระหว่างภาคและคะแนนสอบปลายภาค ตลอดทั้งงานที่ได้รับมอบหมายอื่นๆ ด้วย ผู้เขียนได้อธิบายถึงแนวปฏิบัติบางแนว ลินดา โทบาชเป็นผู้อำนวยการฝ่ายบริการการรับสมัครนักศึกษาเข้ามหาวิทยาลัยที่สถาบันนานาชาติ (Institute of International Education – IIE)

นักศึกษาต้องมีส่วนร่วมในการอภิปรายต่างๆ ในชั้นเรียน

ภาพโดย ไมเคิล คอนรอย AP/WWP

โดยทั่วไป สภาพแวดล้อมในห้องเรียนระดับปริญญาตรีในสหรัฐฯ นักศึกษาต้องมีส่วนร่วมในการเล่าเรียนมาก แม้อาจารย์ผู้สอนแต่ละท่านจะมีแนวการสอนเป็นของตนเองและความคาดหวังต่อนักศึกษาต่างกัน แต่อาจารย์ส่วนใหญ่ก็ต้องการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการศึกษาหาความรู้โดยปกติ ในช่วงโมงเรียนแรก อาจารย์จะให้ประมวลวิชาแก่นักศึกษาหรือแจ้งที่อยู่เว็บไซต์ที่มีข้อมูลประมวลวิชาให้นักศึกษาทราบ ประมวลวิชานี้จะอธิบายวัตถุประสงค์ของรายวิชา หนังสือที่ต้องอ่าน งานที่มอบหมายให้ทำ นโยบายการจัดระดับคะแนน นโยบายการมาเรียน ตลอดทั้ง

แนวการสอนหรือปรัชญาของอาจารย์ผู้สอน โดยทั่วไป อาจารย์จะมีความคาดหวังต่อนักศึกษาดังต่อไปนี้

- **นักศึกษาต้องมาเรียน** ในหลายสถาบัน อาจารย์ผู้สอนแต่ละท่านจะมีนโยบายการมาเรียน แต่บางสถาบันจะมีนโยบายการมาเรียนของสถาบัน เช่น นักศึกษาขาดเรียนได้ไม่เกิน 3 ครั้ง และเป็นเรื่องปกติที่จะมีการตรวจสอบการมาเรียน การขาดเรียนบ่อยๆ มีผลกับคะแนนปลายภาคของนักศึกษา อาจารย์บางท่านทำการสอบย่อยโดยไม่แจ้งล่วงหน้า หากนักศึกษาไม่ได้เข้าเรียน ก็จะมาสอบครั้งนั้น ซึ่งจะทำให้คะแนนปลายภาคต่ำลง
- **นักศึกษาต้องเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน** ในประมวลวิชา อาจารย์ผู้สอนจะระบุงานที่นักศึกษาจะได้รับมอบหมายทุกชิ้นอย่างกว้างๆ นักศึกษาต้องอ่านตำราหรือเอกสารที่กำหนดก่อนเข้าเรียนและต้องพร้อมที่จะอภิปรายเนื้อหาที่ได้อ่าน บางครั้ง นักศึกษาต้องจัดกลุ่มศึกษาและทำงานโครงการร่วมกัน คำแนะนำของวิทยาลัยส่วนใหญ่จะเน้นความสำคัญของการทำงานให้ตรงตามกำหนดเวลา และไม่ทำงานล่าช้า งานที่ต้องทำอาจมีจำนวนมาก และเมื่อนักศึกษาทำงานช้ากว่ากำหนดเวลา ก็แทบจะเป็นไปไม่ได้ที่จะเร่งทำงานให้เสร็จได้ทัน ฉะนั้น กฎเหล็กสำคัญคือ การตามงานให้ทัน
- **นักศึกษาต้องส่งงานตรงเวลา** หากนักศึกษาส่งงานที่ได้รับมอบหมายช้า ซึ่งได้แก่รายงานหรือโครงการ นักศึกษาจะได้คะแนนต่ำ อาจารย์บางท่านอาจปฏิเสธไม่รับตรวจงานที่ส่งช้าไม่ว่ากรณีใดๆ
- **นักศึกษาต้องมีส่วนร่วมในการเรียนในห้อง** ในห้องบรรยายขนาดใหญ่ ซึ่งอาจมีนักศึกษากว่า 200 คน การอภิปรายระหว่างอาจารย์และนักศึกษาอาจทำได้จำกัด อย่างไรก็ตาม ในชั้นเรียนกลุ่มย่อยจะมีขนาดเล็กกว่า และความสามารถในการร่วมอภิปรายมักจะเป็นส่วนหนึ่งของคะแนน นักศึกษาไม่ใช่แต่จะตอบคำถามเท่านั้น แต่ต้องถามคำถามด้วย จุดมุ่งหมายในชั้นเรียนส่วนใหญ่ คือ ให้นักศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่

ศึกษาและมีความคิดเห็นของตนเอง อีกนัยหนึ่งคือ นักศึกษาต้องไม่ใช่แค่สามารถเข้าใจ ข้อมูลที่ศึกษาเท่านั้น แต่จะต้องสามารถพัฒนา แสดงและอธิบายความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่อง หัวข้อหรือประเด็นที่ศึกษา

ในทางตรงข้าม คำถามคือ นักศึกษาเองควรจะคาดหวังอะไรกับวิชาที่ตนจะเรียน รายวิชาต่างๆ ที่นักศึกษาจะเรียนอาจมีรูปแบบหลากหลายมากมาย ในชั้นปีที่ 1 รายวิชาบรรยายที่มี นักศึกษากว่า 100 คนถือเป็นสิ่งปกติ รูปแบบการบรรยายในชั้นเรียนขนาดใหญ่มักจะ ครอบคลุมเนื้อหากว้างมาก และนักศึกษาต้องบันทึกคำบรรยาย ในรายวิชาลักษณะนี้ อาจ มีการทดสอบย่อยบ่อย นักศึกษาอาจต้องร่วมศึกษากันเป็นกลุ่มย่อย เช่น กลุ่มสองคน หรือ อาจร่วมงานกันทางอินเทอร์เน็ต

รายวิชาส่วนใหญ่จะมีขนาดเล็ก โดยมีจำนวนนักศึกษาประมาณ 30 หรือ 40 คนและการมีส่วนร่วมของนักศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอน เมื่อเรียนรายวิชาที่ระดับสูงขึ้น ขนาดของชั้นเรียนจะเล็กลง บางรายวิชาจะมีลักษณะเป็นการสัมมนา โดยมีจำนวนนักศึกษา ประมาณ 10 คนหรือน้อยกว่า การเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนและการมีส่วนร่วมเป็นสิ่งสำคัญ ในการสภาพแวดล้อมเรียนการสอนขนาดเล็ก

ลักษณะการเรียนอื่นๆ ได้แก่ การเข้าห้องปฏิบัติการ ซึ่งมักอยู่ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และ คณิตศาสตร์ซึ่งจะเน้นการทดลองเป็นหลัก นักศึกษาสาขาวิจิตรศิลป์มักเรียนในห้องสตูดิโอ ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ในทำนองเดียวกัน วิชาเรียนส่วนใหญ่ของนักศึกษาด้านนาฏศิลป์ การแสดง การร้องเพลงและดนตรีก็มักเน้นภาคปฏิบัติ

นักศึกษาสามารถเรียนบางรายวิชาแบบเอกเทศได้ โดยปกติ นักศึกษาที่ต้องการเรียนใน ลักษณะนี้จะออกแบบหลักสูตรรายวิชากับอาจารย์ผู้สอน โดยมีการทำงานวิจัย ค้นคว้าและ รายงานเฉพาะบุคคล และมีการพบปรึกษากับอาจารย์ตามกำหนดตลอดภาคการศึกษา

เนื่องจากมีวิทยาเขตเพิ่มขึ้น นักศึกษามักจะต้องเลือกวิธีการเรียนการสอน ได้แก่ การเข้าเรียนในชั้นเรียน หรือเรียนทางอินเทอร์เน็ต (การศึกษาทางไกล) เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาจะเรียนบางวิชาในชั้นเรียนและบางวิชาทางอินเทอร์เน็ต แม้ว่านักศึกษาบางคนจะไม่เคยเรียนทางอินเทอร์เน็ต แต่ก็มีอาจารย์จำนวนมากขึ้นที่ใช้เว็บเพื่อแจ้งนักศึกษาให้ทราบถึงแหล่งค้นข้อมูลเพิ่มเติม ตลอดทั้งให้ข้อมูลเพิ่มและสั่งงาน ฉะนั้น จึงจำเป็นที่นักศึกษาจะต้องทำความเข้าใจความคุ้นเคยกับแนวการเรียนทางอินเทอร์เน็ตของสถาบันที่ตนศึกษาอยู่

นักศึกษาบางคนอาจจะต้องฝึกงานเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา วัตถุประสงค์ของการฝึกงานก็เพื่อเสริมการศึกษาด้วยการให้ประสบการณ์แท้จริง และให้นักศึกษามีโอกาสทดลองดูว่าสาขาวิชาที่ตนเรียนเป็นสาขาที่ตนเองอยากทำงานจริงๆ ปกติ นักศึกษาจะได้ทำงานในบริษัทที่มีธุรกิจเกี่ยวข้องกับวิชาเอกของนักศึกษา ถ้าการฝึกงานนับเป็นส่วนหนึ่งของปริญญา นักศึกษามักจะต้องเข้าชั้นเรียนเป็นบางครั้งเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์การฝึกงานของตน บางครั้ง นักศึกษาอาจได้รับค่าจ้าง แต่โดยส่วนใหญ่ นักศึกษาจะไม่ได้รับเงินตอบแทนหรือได้เพียงเล็กน้อยในการฝึกงาน ในบางสาขา เช่น วิศวกรรมศาสตร์ สถาบันสนับสนุนให้นักศึกษาฝึกงานในช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อน โดยปกติการฝึกงานในช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อนนี้ไม่นับเป็นส่วนหนึ่งของปริญญา

อีกรูปแบบหนึ่งที่มีประสิทธิผลคือ การนำการศึกษาเพื่องานบริการเป็นส่วนหนึ่งของวิชาเรียน หรือให้นักศึกษาหาประสบการณ์การศึกษาเพื่องานบริการเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร การศึกษาเพื่องานบริการเน้นให้นักศึกษานำความรู้ที่เรียนในห้องเรียนไปใช้แก้ปัญหาในชุมชนใดชุมชนหนึ่ง นอกเหนือจากช่วยเหลือชุมชนแล้ว จุดมุ่งหมายคือ ปลูกฝังให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อสังคมและเสริมสร้างสำนึกในประชาธิปไตยและความเป็นพลเมือง
